

Posudek bakalářské práce

„La Calisto Giovanniho Faustiniho – Ovidius a prvky komedie dell’arte“,

kteřou předložila Tereza Glosová.

Ústav románských studií FFUK, červen 2024

Předložená bakalářská práce Terezy Glosové mapuje v českém prostředí nepříliš známé téma literárních vlivů na libreto Giovanniho Faustiniho k opeře *La Calisto*. Již od prvních stran práce je patrný autorčin zájem o studovaný text i její muzikologická průprava.

Faustiniho libreto obsahuje dvě na první pohled nesourodé či těžce propojitelné složky – inspiraci komedií dell’arte se svými typickými maskami, tedy jednotlivými typizovanými charaktery, jak je známe z italského divadla, a současně inspiraci příběhy ovidiovských *Proměn*. Pro badatele se tedy naskýtá otázka, zda tyto prvky opravdu ve zmíněné opeře koexistují, jak s nimi autor pracuje a jakým způsobem je využívá.

Tereza Glosová práci jasně rozvrhla – dělí se na dvě hlavní části, přičemž v každé z nich se věnuje zmíněným tématům. V první části pečlivě analyzuje odkazy na Ovidiovy *Proměny* a klade si otázku, nakolik Faustini přesně sleduje svůj vzor, a zda se děj či charaktery na některých místech od originálu nevzdalují. Autorka dochází k zajímavým zjištěním, že většinou je libreto původnímu materiálu věrné, ale objevuje i pasáže či jednotlivosti, kde se obě varianty příběhu odlišují. Například v případě popisu nymfy Kallistó Ovidius samozřejmě zmiňuje její krásu, Faustini však tohoto momentu využívá pro své záměry, patrně ovlivněné také dobovým vkusem, Kallistinu krásu více akcentuje a dává jejímu popisu větší prostor (s. 13). Autorka také upozorňuje na rozdíly v ději například při popisu násilného aktu a následného nymfina těhotenství, kdy znalost původního příběhu pomáhá s přesnějším pochopením Faustiniho děje (s. 14-15).

Ve druhé části práce se autorka zaměřila na hledání prvků italské komedie dell’arte, což je nesnadný úkol, protože tato inspirace je Faustinim záměrně poměrně skrytá. Přesto se autorka nenechala odradit a našla přesvědčivý klíč, jak se k této analýze postavit. Především v této

části, ale i v celé práci, oceňuji promyšlené a kultivované zacházení bibliografií – autorka ji nevyužívá jen jako zdroj informací, ale především jako zdroj myšlenkový, jako možnost inspirovat se bádáním, které bylo již provedeno jinými vědci či akademiky. Využívá proto studii profesorky Emily Wilbourne a její model bystře a přesně „dosadí“ pro své analýzy. Přesvědčivě dokazuje, že přestože nelze jasně určit všechny postavy jako jednotlivé masky komedie dell'arte, některé jednoznačně určit lze, v jiných se tříští inspirace více masek nebo je inspirační zdroj vzdálenější. A právě díky tomuto konstatování se Faustiniho inspirace komedií dell'arte jeví jako věrohodná a do značné míry nevyvratitelná. Autorka v tomto případě argumentuje i blízkostí komedie dell'arte a opery v době jejího vlivu, kdy oba žánry podléhaly do značné míry vkusu publika a splňovaly požadavky „zábavnosti“. Práce obsahuje rovněž občasné odbočky k dějinám divadla a dalším kulturněhistorickým otázkám, které považuji pro pochopení díla za stěžejní a v práci nezbytné. Oceňuji také, že tyto exkurzy jsou voleny střídavě a nezahlcují čtenáře nadbytečnými informacemi. Autorka pracuje do značné míry samostatně, výborné je například vlastní rozdělení postav podle schématu komedie dell'arte na postavy komického a vážného charakteru aplikované na libreto *La Calisto* na s. 36.

Tereza Glosová napsala bakalářskou práci se zanícením, které jí dovolilo úspěšně se zhostit nelehkého úkolu analýzy, jež je do značné míry inovativní. Sama si vyhledala vhodnou bibliografii, se kterou dokázala vést smysluplný kritický dialog.

Bakalářská práce je tematicky přínosná, jazykově dobře zvládnutá (s výjimkou občasných překlepů) a formálně kvalitně zpracovaná. Proto ji hodnotím známkou výborně a doporučuji k obhajobě.

Praha, 10. 6. 2024

PhDr. Magdalena Žáčková, Ph.D.

vedoucí práce